

skal fyldes, og dette tomme Rum er netop Forskellen mellem Udgift og Indtægt paa Budgettet og det, der kræves for at bringe Balance. — Den højtærede Minister talte saa om, at i § 27, 4de Stykke, stod der ingenting om, at Skatten skulde udskrives med det forhøjede Beløb, efter at der havde fundet et Valg Sted. Nej, det gør der ikke, men der ere vi netop nu ved Sagens Kærne. Den højtærede Minister maa ikke glemme, at han vilde bruge § 27, 4de Stykke, til en Indskrænkning af § 1, og det er det, jeg protesterer imod, thi § 27 indeholder, har jeg hævdet, ikke nogen som helst Regel, der gør det umuligt at hævde Regelen i § 1 om, at der skal være Balance.

Justitsministeren (Billow): Som jeg allerede flere Gange har sagt, mener jeg ikke, at der i § 1 ligger, at der skal være Balance, og jeg har ogsaa paavist, at Ordene ere tagne fra den gamle Lov, der ikke foreskrev det, eftersom det var godtgjort for Rigsdagen, forinden den nye Lov blev Lov, at der var over 3 Mill. Kr.s Underskud. Derfor er der ikke Tale om, at jeg vil lave en indskrænkende Fortolkning af § 1 ved Hjælp af § 27. § 1 henviser bl. a. til § 27, og det, der netop er det afgørende ved § 27, er, at den Situation var fremkommen, at man havde vedtaget et Budget, der for at skaffe Balance nødvendigvis gjorde at opkræve 25 pCt. som Tillæg til Grundbeløbet, og saa giver dog § 27, 4de Stykke, den nye Kommunalbestyrelse Ret til, hvis den ønsker det, at nøjes med at indkræve 20 pCt. uden samtidig at foreskrive, at den ikke maa foretage dette Skridt, med mindre den foretager en tilsvarende Nedsættelse paa Udgiftssiden.

Formanden: Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Poul Rasmusen) har Ordet for en kort Bemærkning.

Poul Rasmusen: Den højtærede Minister hævdede nu, at der ikke kunde være Tale om, at Loven af 1861 kunde fordre Balance, thi i Praksis havde det vist sig, at der var et Underskud paa 3 Mill. Kr. Men den højtærede Minister glemmer, at Loven af 1861 ved Siden af Kravet om Balance havde en Grænse for, hvor højt man maatte gaa med Skatteprocenten, det Maksimum, der er indeholdt i § 16. Det var altsaa umuligt uden at krænke Lovens Bestemmelser at sætte en højere Skatteprocent, og derfor maatte man taale det Underskud, der var.

Ordføreren for Forespørgerne (Niels Rasmussen): Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Christiansen) kom ind paa en Række Udtalelser, som jeg skulde have fremsat ved Lovens Behandling, formentlig i Udvalget. Jeg maa beundre det ærede Medlems gode Hukommelse. Om jeg nu har brugt de Udtryk, det ærede Medlem mener at huske, at jeg har brugt, skal jeg ikke kunne sige — jeg tror det neppe —, men derimod vedkender jeg mig, at min Bestræbelse gik ud paa at forandre § 27 saaledes, at man ikke i det uendelige kunde holde Skatteskruen i Gang, men paa et givet Tidspunkt maatte ud til Vælgerne og have deres Sanktion dertil; at man nu disputerer, om Bestemmelsen i § 27 er fyldestgørende i saa Henseende, er en Sag for sig. Det ærede Medlems Udtalelse om, at Bestemmelsen, saaledes som jeg forstaar den, vilde være umulig, for saa vidt en Kommunalbestyrelse skulde komme i den Situation, at ekstraordinære Forhold foranledigede en saa stor Forøgelse af Udgifterne, at de her anførte Indtægter ikke bleve tilstrækkelige, er jo rigtig nok, men jeg maa gøre ham opmærksom paa, at der ogsaa til Dækning af saadanne Udgifter — og det ærede Medlem anførte særlig, hvad Lønningslovene havde bevirket — gentagne Gange er givet Københavns Kommune Adgang til at forøge sin Indtægt. Jeg skal saaledes nævne Skattelovene af 15de Maj 1903, der medførte, at Københavns Kommune fik en forøget Indtægt af ca. 1½ Mill. Kr. Det var dog altid noget. Og de Indtægter, som Loven af 18de April 1910 har medført for Kommunen, ere vel nok med et rundt Tal 3 Mill. Kr., naar de 20 pCt. udover Grundbeløbet af Indkomstskatten udskrives — og det er det, Kommunalbestyrelsen vil, ja, den vil jo have endnu større Beløb, men blot ikke udskrive dem —, det er altsaa i Løbet af de forløbne 8 Aar ikke mindre end ca. 4½ Mill. Kr., som Lovgivningsmagten har været med til at bestemme, at Københavns Kommune kunde forøge sine Indtægter med. Der er altsaa taget et meget rimeligt Hensyn af Lovgivningsmagten i saa Henseende, og jeg kan ikke se, at der er Anledning til nogen Beklagelse for Københavns Kommune i den Retning. Jeg har ønsket, at man, naar en vis Skatteudskrivning var fornøden, skulde gaa til Vælgerne, og jeg synes, at det maa være en Opfattelse, som det ærede Medlem maa dele med mig. Efter at vi have faaet den lige og almindelige Valgret, kan jeg ikke tænke mig, at det skulde være i Socialdemokraternes Disfavør, at Væl-